

[Niels Andersen.]

tilfældet, er jeg overbevist om, at man nok skal vide at bruge det redskab, som stemmesedlen er, på en særdeles effektiv måde den næste valgdag. På dette område nærer jeg ingen betænkelighed ved at lade skattefradragsretten bortfalde; den har kun tjent til at forplumre vandene i den forløbne tid. Den foreslåede lovgivning vil bevirke, at der nu ingen tvivl kan være for søfolkene om, hvor stor en del af deres løn de må aflevere til samfundet. Det giver jo et ret godt vurderingsgrundlag for, om man er gået for langt ad skattevejen her i landet. Folkestyret indebærer muligheden for, at den enkelte borger selv kan være med til at bestemme skatteudskrivningens størrelse. Derfor anser jeg det for en fordel, at de reelle og præcise tal kommer til at stå over for hinanden. Så har man det rigtige vurderingsgrundlag.

Med disse bemærkninger skal jeg på retsforbundets vegne anbefale det foreliggende lovforslag til videre behandling.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke flertallet for tilslutningen til gennemførelse af lovforslaget og ligeledes de konservative og venstre, fordi de vil være med til at gennemføre ændringsforslagene.

Der er sagt så mange ting i dag om den definitive kildeskat, at jeg er nødt til at begynde med at gøre et par bemærkninger herom. Jeg vil tage mit udgangspunkt deri, at når vi i det hele taget har fremsat dette lovforslag og ønsker det gennemført så hurtigt som muligt, er det efter opfordring fra Nordisk Råd. Det er tanken, at vi i de 4 nordiske lande skulle søge frem til at få en ensartet beskatning for sømænd, men før man når så langt, må man have et ensartet beskatningssystem. I Norge har man haft definitiv skat ved kilden af sømænd i flere år, den, vi nu får gennemført her. Både i Sverige og Finland er der fremsat lovforslag om en definitiv skat ved kilden for sømænd. Jeg synes, at dette i sig selv er et meget stærkt argument for at gennemføre denne beskatningsform. Nu kan man naturligvis sige, at vi ikke alene skal rette os efter, hvad man gør i de andre nordiske lande, vi må også tage fornødent hensyn til, hvordan beskat-

ningen er her i landet. Men det eneste modargument, jeg har hørt fremført fra oppositionen, er, at hvis vi gennemfører definitiv skat ved kilden for sømænd, betyder det, at hvis vi engang skal have skat ved kilden for dem, der bor på land, må den også være definitiv. Dette argument har ingen som helst mening. Begge de ærede ordførere ved, at i Norge er den skat ved kilden, man har gennemført, ikke definitiv i land, og i Sverige er den det heller ikke. Der er altså ingen som helst grund til, fordi vi gennemfører en definitiv skat ved kilden af sømænd, at sige, at en skat ved kilden i land også vil blive definitiv. Om det var ønskeligt at få gennemført en definitiv skat ved kilden i land, er et andet spørgsmål; jeg tvivler stærkt på, at vi kan nå så langt. Derfor synes jeg, oppositionen skulle have slået sig til ro med, at vi her får samme form for beskatning af sømænd, som man har i Norge, og som man meget snart får i Sverige og Finland, og så skulle man have ladet ligge alle disse betragtninger om skattefradragsreglen, som ingen steder hører hjemme i denne forbindelse.

Det andet spørgsmål, der har været diskussion om, er lidt vanskeligere at tage stilling til. Det er problemet om beskatning af værdien af kosten om bord. Det er blevet fremført, at værdien af kosten om bord er skattefri i Norge. Jeg kan tilføje, at i de lovforslag, der er fremsat i Sverige og Finland, er værdien af kost og logi ikke skattefri. Under møderne i udvalget er der opnået enighed om, at det bedste er, at værdien af kosten om bord ikke er skattefri, og man glemmer at oplyse, at i Norge, hvor værdien af kosten altså er skattefri, har man ikke nær så store skattefri fradrag som det, jeg har stillet forslag om.

Det, som venstre og konservative foreslog i udvalget, var oprindelig, at ud over et skattefrit fradrag af 130 kr. skulle værdien af kosten om bord være skattefri. Det var i bedste forstand et groft overbud. Det sagde jeg i udvalget, og det blev man fornærmet over, og jeg lovede at gentage det her i salen. Det lykkedes at nå frem til enighed om, at det i hvert fald var urimeligt at have et så betydeligt skattefrit fradrag, hvis værdien af kosten om bord ikke skulle beskattes. Man nåede